

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. Christus, etsi peccare non potuit, tamen, vt peccator, immò tamquam latro passus, quantum hominibus peccatoribus dederit exemplum humilitatis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

gere, vel saltem in temporalem conuertere?
 Quid, quòd lædentibus, dum lædunt, beneficia refundit? Nonne Longino, dum lancea latus eius aperuit, aperuit oculos, ut videret, in quem transfigeret? Miranda pietas. dum fauciatur, sanat; & quòd hasta subit, inde sanguis & aqua exit in medicinam. Nonne hoc est esse verè *humilem corde*? Hæc omnes & nos humiliandi rationes habemus, si à Christo discere vellemus, *quia mitis est, & humilis corde*. Potuit Christus, potuit B. Dei Mater, potuit Stephanus, & alij Sancti se se vilipendere, & his modis omnibus humiliare? Cur nos non possemus? immò cur non deberemus?

§. VIII.

Christus, etsi peccare non potuit, tamen, ut peccator, immò tamquam latro passus, quantum hominibus peccatoribus dederit exemplum humilitatis?

At Sancti in infimo quoque loco, atque, etiam infra ipsos peccatores, se se demisere? Christus id sanè non potuit, quia impeccabilis fuit. Deus enim erat, qui secundùm diuinam naturam non potuit facere contra Deum, secundùm humanam autem naturam ipsa eum diuina hypostasis,
 cum

cum multis alijs gratijs sanctificauit, im-
peccabilemque reddidit. Si enim Christus
peccare potuisset, Deus ipse diceretur pec-
cauiffe, quo nihil absurdius fingi, aut Deo
magis aduersum potest excogitari. Nulla
igitur veritate Christus, in corde suo, sic se
potuit in imo loco ponere. Et tamen vt
peccator voluit circumcidi, baptizari à Io-
anne, flagellari, crucifigi. In imo igitur lo-
co se posuit patiendo; non iudicando: quæ
tanto maior est humilitas, pati quod scias,
te non meruisse; immò nec mereri potuisse.
Christi Mater immunis sanè ab omni actua-
li, immò etiam ab originali peccato præfer-
uata fuit: S. Franciscus & alij sancti, qui
quàm innocentissimè vixerunt, verè tamen
ea se se cogitatione iudicioque infra latro-
nes & pessimos etiam peccatores demise-
runt; quia non quid fecerint, sed quid fa-
cere, & peccare potuissent, nisi à Deo eius-
que benevolentissimâ gratia præuenti ser-
uati que essent, cogitauerunt. Sic enim S.
Franciscus dicere solebat, Si Deus eam, quã
ipse acceperat, gratiam, vel desperatissimo
in filuis, aut vijs grassanti latroni dedisset,
meliùs ea, quàm ipse vsus sit, vsurum san-
ctioremque longè futurum fuisse. Pari mo-
do

Ælian.
lib. 8.
Variar.
e. 15.

do Mater Christi, cum omnes sibi à Deo dotes gratiasque haberet numeratissimas, non tam cogitavit, quid cum illis, quam quid sine illis esset. Certè si Philippus Macedo, Græciæ potitus imperio, *Cum in Chæronæa fudisset Athenienses, licet fortuna euectus, tamen appetitum rationi subdidit, neque contumeliosè aut intemperanter aliquid fecit.* Quamò magis id cogitandum est de Virgine in Dei Matrem euecta? Philippus consultum esse putabat, quemdam ex pueris quotidie hoc ei manè in memoriam reuocare, quòd esset homo. *Quare puero delegavit hoc officium, neq; ipse prodibat antea, sicut fertur: neq; quisquam, qui eum conuenire vellet, priùs ad eum intrabat, quàm singulis diebus puer hoc ter ei proclamasset, dicens: PHILIPPE, HOMO ES.* Hoc ipsum cogitabat Dei Mater. Hoc ipsum D. Augustinus sentiebat, è cuius sententia, nihil est, quod non faceret homo, si non custodiret eum is, à quo factus est omnis homo. Hac cogitatione Cæsarum refrænauit fastum Magnus Antonius. Teste enim Sigonio, Constantinus Magnus Augustus, & filij eius Constantius & Constans Cæsares magnitudine virtutis ac sanctitatis Antonij monachi Ægyptij audita, multis eum litteris ad

Card. Sigon.
lib. 4.
Imp. oc-
cid.

ad rescribendum prouocârunt. Quibus ille acceptis, haudquaquam elatus, conuocatos Monachos ita est allocutus: *Reges seculi litteras ad nos scripserunt. Verùm, quid Christianis hoc astimandum? Nam licet diuersa sit dignitas, tamen eadem est nascendi moriendiq; condicio. Illa sunt nobis magnificienda, quòd Deus hominibus legem scripserit, & quòd per Filium suum Ecclesias proprijs eloquijs exornauit. Quid Monachus rationis habet cum regibus? cur ego litteras eorum accipiam, quibus solita reddere salutationis officia nesciam? Monentibus autem fratribus, videndum esse, ne ille silentio suo animos regum aduersus se irritaret, rescripsit laudans eos primùm, quòd Christum colerent: deinde monens, ne regiae potestati tantum tribuerent, vt præsens imperio carnis inflati **Sz HOMINES ESSE**, & à Christo iudicandos fore, obliuiscerentur, & vt clementiæ ac iustitiæ erga subditos inseruirent. Quarum ex litterarum lectione summam principes cum utilitate voluptatem ceperunt. Et voluptatem, & fructum nos capiemus, si addiscamus non intumescere, quando nobis Principes aut scribunt, aut loquuntur, homines enim sunt, quorum alloquia utiq; non
tanti*

tanti sunt facienda, quanti sermo Dei, nos per leges suas, perq; omnes sacras litteras alloquentis, vnde tamen non insolescimus. Sed illud in primis emolumentum & maximis & minimis affert, si se HOMINES ESSE non obliuiscantur. Quisquis enim hoc meminit, magnas habet caussas suæ demissionis. Quas habuit & Mater Dei, quæ etsi non peccauit, *gratia plena*, tamen, sine gratia, & ipsa peccauisset; &, tamquam homo, delinquendo infimum locum mereri potuisset.

§. IX.

Præter Christum, & eius Matrem, omnes homines, tamquam peccatores, se se posse humiliare.

Extra Christum & Matrem Christi, omnes iusti etiam de peccati conscientia se se possunt humiliare. Nam & *septies in die cadet iustus*; &, si quando non cadit, tamen cecidit aliquando. Quis enim sine peccato est? immò, *si dixerimus, quoniam non peccauimus; mendacem facimus eum, & verbum eius non est in nobis*. Quòd si S. Ioan. Baptista, & fortè etiam alius quispiam in vtero matris no sanctificatus est, saltem dicere potest, *Psal. 50. 7: in peccatis concepit me mater mea*, atque ita ob peccatum originis cogitare, se fuisse aliquando

Prou. 24.
16.

1. Ioan. 1.
10.

Psal. 50. 7: